

Sygn. akt I ACz 723/14

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

	Przewodniczący:	SSA Marek Klimczak

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2014 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **J. J.**

przeciwko **R. T., J. P. i P. J.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Okręgowego – Sądu Gospodarczego w Rzeszowie

z dnia 23 czerwca 2014r. sygn. akt VI GC 170/14

p o s t a n a w i a:

I. sprostować oczywistą omyłkę zaistniałą w treści zaskarżonego postanowienia w ten sposób, że w miejsce nazwiska (...) wpisuje nazwisko (...),

II. oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy – Sąd Gospodarczy w Rzeszowie oddalił wniosek powódki o częściowe zwolnienie od kosztów sądowych w zakresie uzupełniającej opłaty sądowej od pozwu, ponad uiszczoną już kwotę 5.106 zł.

W uzasadnieniu tego rozstrzygnięcia wskazano, iż powódka jako strona ubiegająca się o udzielenie zwolnienia powinna w sposób sprawny i wszechstronny przedstawić argumenty na rzecz uwzględnienia wniosku. Tymczasem, analiza przedłożonego przez powódkę oświadczenia o stanie rodzinnie – majątkowym budziła wątpliwości, co do rzetelności zawartych w tym oświadczeniu informacji. Wnioskodawczyni nie wskazała, bowiem z jakich źródeł utrzymuje siebie i córki w sytuacji, gdy prowadzona przez nią działalność gospodarcza przynosi stratę. Jednocześnie nie podawała, aby miała problemy ze spłatą kredytów, które opiewają na kwoty 146.127,67 zł i 250.000 zł, co pozwala sądzić, że inne swoje zobowiązania niż koszty sądowe, reguluje. Wskazywał dalej Sąd Okręgowy, iż powódka nie przedłożyła deklaracji podatkowych za rok 2012 i 2013, ani też wyciągów z rachunków bankowych, poza wyciągiem z jednego tylko rachunku, a to rachunku w (...). Tymczasem, jak wynikało z treści umowy kredytowej z dnia 6 marca 2012r., obsługa działalności gospodarczej powódki, w tym realizacja płatności na rzecz ZUS i Urzędu Skarbowego, odbywała się z rachunku bankowego, który założony został w tym właśnie Banku, w którym zaciągnięty był wspomniany kredyt. Zdaniem Sądu Okręgowego, takie wybiórcze przedkładanie dokumentów nie pozwala na określenie rzeczywistej sytuacji finansowej powódki. W konsekwencji, oznaczało to konieczność oddalenia jej wniosku w całości, wobec nie wykazania przesłanki z art. 102 ust. 1 u.k.s.c.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powódka podniosła zarzut naruszenia art. 102 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz wniosła o zmianę tego postanowienia przez udzielenie jej zwolnienia od kosztów sądowych we wnioskowanym zakresie albo jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Skarżąca podniosła, że spłacanie przez nią kredytów nie świadczy o tym, że powinna posiadać środki na koszty postępowania sądowego. Wskazała, że obciążenia te powodują, że wynik prowadzonej przez nią działalności gospodarczej jest ujemny. Z kolei, zaprzestanie spłaty kredytów oznaczałoby jej niewypłacalność. Zarzuciła nadto, że siebie i córki utrzymuje z pomocy rodziny i przyjaciół, a taką pomoc trudno wykazać konkretnymi dokumentami.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Argumenty podniesione w zażaleniu nie prowadzą do skutecznego podważenia zasadności zaskarżonego postanowienia. Rozstrzygnięcie podjęte przez Sąd Okręgowy zapadło po wszechstronnej i wnikliwej analizie danych wynikających z przedstawionego przez powódkę oświadczenia majątkowego oraz dodatkowych dokumentów obrazujących jej sytuację finansową. Wnioski wysnute przez ten Sąd nie budzą zastrzeżeń pod kątem ich zgodności z logicznym rozumowaniem i doświadczeniem życiowym, a te kryteria mają zasadnicze znaczenie także przy ocenie danych, stanowiących podstawę dla wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych.

Zaskarżone postanowienie nie narusza również przepisu art. 102 ust. 1 u.k.s.c. Jak słusznie wywodzi Sąd Okręgowy, wymieniona regulacja prawna ma szczególny charakter i jest instrumentem gwarantującym dostęp do sądu podmiotom, które obiektywnie nie są w stanie ponieść tych kosztów z uwagi na ich sytuację majątkową. Dlatego udzielenie zwolnienia od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w całości bądź w części jest w pierwszej kolejności uzależnione od przedstawienia przez stronę ubiegającą się o zwolnienie dokładnych informacji, rzetelnie obrazujących jej sytuację rodzinną i majątkową.

Podzielić należy zapatrywanie Sądu Okręgowego, iż informacje przedstawione przez powódkę nie mogły być uznane za wystarczające dla dokonania oceny przesłanek z art. 102 ust. 1 u.k.s.c. Jak podkreślił w swoim uzasadnieniu Sąd I instancji zabrakło deklaracji podatkowych za 2012 i 2013r., wyciągów ze wszystkich rachunków bankowych powódki, jak też bilansu czy zestawienia zysków i strat jej firmy za 2013r. Mało przekonujące są również dość ogólne wyjaśnienia powódki odnośnie pomocy uzyskiwanej od rodziny czy przyjaciół. Zażalenie niedostatków, o których mowa powyżej, nie usuwa, w dalszym ciągu niemożliwa jest więc rzetelna ocena spełnienia przez powódkę wymogów wynikających z treści powołanego wyżej przepisu.

Z tych względów zażalenie powódki podlegało oddaleniu, jako bezzasadne (art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.).

Sprostowanie oczywistej omyłki zaistniałej w sentencji zaskarżonego postanowienia znajduje podstawę prawną w treści przepisu art. 350 § 3 k.p.c. w związku z art. 361 k.p.c.